

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 267. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm3939/facsimile.pdf (tilgået 07. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

priser, ei har nedrevet, men op holdt den, det kan, mener jeg, Historien hevde!

Lole. Jeg blæser ad Historien, og væsaaer lige fuldt, at intet Legeme kan være allestedstørrende, og at Gud er ikke Kjed og Viin ikke Blod!

Præsten. Din Blæst er et Mundvoer, som af alle Historier nødvendig først maa tilintetgjøre din egen; men siden du er ikke unaadelig klog paa Legemligheden, saa sig mig nu forsø, om du regner dit Ord til det Legemlige eller ikke?

Lole. Naar har jeg lovet at soare paa alle dine deels taabelige, dels næselse, ondskabsfuld spidsfindige Spørgsmål, der ikke paa hørnest Maade kommer Sagen ved!

Præsten. Var du virkelig saa dum, at du ikke bøgred, det ret egentlig er Order, vi maae anstrengere, for vi er ifland til at afsgjøre, enten hvor Skillet gaaer mellem Land og Legeme, eller hvad Christi Ord mulig kan fore med sig i Naderen, da funde jeg vist nok ikke tale med dig om den Spidsfindighed, ikke jeg, men du har brug paa Vane; men godt mi Ord blev dig lidt for hoitrevende, var det dog vel ikke afbevisst! Din Bredte figer mig imidleredt, du vel godt fatter, at man med sine grove Paastande, om Saandgræbigheden af alt Legemlige, fortæs i en hastig Fortegnethed, naar man svøges om Ordet, som der vil sine Hingre til ret at fatte, og som dog uregtigt baade i Rosien er sammensmeltet med noget Legemlighed, og virker gennem Øret paa vort Legeme, hvis vi ikke er stoldbove! Enten maa du altisaad bevise, at Kirken udgiver Naderen, uden Christi Ord, for en Deelagtiggjørelse i Christi Legeme og Blod, og det kan du jo ikke, eller du maa bevise, at Christi Ord ikke er guddommeligt; thi at Guds Ord kan være: lyde og

virke overalt, hvor Gud vil, tor du dog formodelig ikke nægte!

Vi saaer altsaa, som du seer, ved Alteret, i Grunden ganske paa samme Plet som ved Daaben, saa det store Spørgsmål bestandig bliver: var og er det Næste næste Jesuus Christus virkelig Guds Venbaame Tan, undfanger af den Hellige Land, født af Jomfrue Marie, korsfæster og død, opstanden og himmelfaren; var og er det saa, eller ikke?

Lole. Ja, vist nok var det dumt af mig, at indlade mig i en videnstabelig Samtale med en af Kirkens simple Badmels-Vævere, hos hvem Mandegam og Istet er hic som har, det hedsommeleste Et og det Samme; men, set im ogsaa, Lykken hos jer i alle Maader har vor ret bedre end Forstanden, saa den hellige Mester Kirken er flumpet til at overtrække sine høje Hemmeligheder dels saa ubestemt, og dels saa indvolleret, at him ikke egentlig kan gribes i nogen Logi, saa vedbliver det jo dog ligefuld at være en urimelig og uformlig Snal han fore, og, thi him ikke tiltaaer, han lige fra Barnet-Hen har snakket hen i Bagset, maa him jo dog forsvare Ali hold der staar i Økelen, som er uselbart Guds Ord, indblæst af den Hellige Land selv; saa det var mig en smal Sag, naar jeg sag, at overboiske hended Nader om han drede Guds Modsigelser, som jo dog ejer din egen Væstand ei kan findes i Sandheds Ord!

Præsten. Hør det Forste man jeg nødendig kan høre Kirken, med den magelose Vorvale af Hende Mund, at Den, ved en Lykke, som overgaer dens Forstand, er bevaret fra at modsigte sig selv; thi din Lykke kan nepte times andre end Sandheds fortrøstige Venner, som decene af Sandheds Land, fore rønne Taler end de funde selv optænke. Dernest maa jeg bede dig, enten at indekomme,

